

Idas Sommerlied

M: Georg Riedel

T: Astrid Lindgren, Torsten Meiwald (Ü)

© Verlag Friedrich Oetinger GmbH

1. Glaub' nicht, von al-lein würd' es Som - mer in Gar-ten und Wie-se und Wald. Den
1. Du ska in-te tro det blir som - mar i fall in - te nån sät-ter fart. På
Som-mer, den muss je-mand we - cken, dann blü-hen die Blu - men schon bald. Ich
som-marn och gör li - te som - rigt då kom-mer blom-mor - na snart. Jag
las - se die Blu - men er - blü - hen, lass' sprie-ßen das Gras und den Klee. Ja
gör så att blom-mor-na blom - mar jag gör he - la ko - ha-gen grön, och
nun kann der Som - mer be - gin - nen, denn schmel-zen ließ ich schon den Schnee.
nu så har som - ma-ren kom - mit för jag har just ta - git bort snön.

2. Ich lasse das Wasser schnell strömen und setze die Bäche in Gang, lass Schwalben am Himmel jetzt fliegen und Mücken, den Schwalben zum Fang. Ich schenke den Bäumen die Blätter und setze die Nester hinein. Ich lasse den Himmel erglügen am Abend mit rosigem Schein.
2. Jag gör mycket vatten i bäcken så där så det hoppar och far. Jag gör fullt med svalor som flyger och myggor som svalorna tar. Jag gör löven nya på träden och små fågelbon här och där. Jag gör himlen vacker om kvällen för jag gör den aldeles skär.
3. Und Walderdbeer'n werde ich machen, ich finde, die braucht jedes Kind, und andere herrliche Sachen, die passend für Kinder jetzt sind. Ich mache so lustige Stellen, grad' richtig zum Spielen mit dir. Da hüpf ich und renne und springe und spüre den Sommer in mir.
3. Och smultron det gör jag åt barna för det tycker jag dom kan få. Och andra små roliga saker som passar när barna är små. Och jag gör så roliga ställen där barna kan springa omkring, Då blir barna fulla med sommar och bena blir fulla med spring.